

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hqar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 22. децембар 2011. године

Предмети бр. 326/09, 327/09, 328/09, 329/09 и 330/09

Х.

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 22. децембра 2011. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменуте жалбе, уложене сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, обављеног такође и електронским путем, у складу са правилом 13 § 2 свог Пословника, одлучила је како следи:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалбе у предметима бр. 326/09, 327/09, 328/09, 329/09 и 330/09 уложене су 11. новембра 2009. године и уписане су 4. децембра 2009. године.
2. Дана 9. септембра 2010. године, Комисија је одлучила да споји ове предмете сходно правилу 20 Пословника Комисије.
3. Дана 2. новембра 2010. године, Комисија је проследила предмете Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета. Дана 28. фебруара 2011. године, СПГС је доставио свој одговор.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

4. Жалилац обавештава Комисију да су жртва „А“ (предмет бр. 326/09), жртва „Б“ (предмет бр. 327/09), жртва „В“ (предмет бр. 328/09), жртва „Г“ (предмет бр. 329/09) и жртва „Д“ (предмет бр. 330/09) убијене од стране наоружаних чланова Ослободилачке војске Косова (ОВК) у периоду између 15. и 22. јуна 1999. године.
5. Жалилац наводи додатне детаље да су 15. јуна 1999. године жртва „А“, жртва „Б“, жртва „Г“ и жртва „Д“ насилно изведене из породичне куће од стране наоружаних чланова ОВК и одведене у хотел. Ови поступци спроведени су уз екстремно физичко насиље, укључујући и екстремно сексуално насиље. Жртва „А“, жртва „Б“ и жртва „Д“ наводно су убијене у хотелу, док је жртва „Г“ успела да побегне. Касније у току истог дана, чланови ОВК такође су ухватили жртву „В“ и довели је у исти хотел. Наоружани чланови ОВК затим су га одвели са те локације у непознатом правцу и касније га убили. Наоружани чланови ОВК убили су жртву „Г“ 22. јуна 1999. године ујутру, у дворишту његове куће.
6. Жалилац даље разјашњава да су тела жртве „А“, жртве „Б“, жртве „В“ и жртве „Г“ убрзо након тога пронађена на различитим локацијама на Косову. Жртва „Д“ никада више није виђена након 15. јуна 1999. године и његови посмртни остаци никада нису пронађени.
7. Жалилац наводи да је све то пријавио Канцеларији тужиоца за ратне злочине и Министарству унутрашњих послова Републике Србије. КФОР, УНМИК и Међународни комитет Црвеног крста (МКЦК) такође су обавештени о свему што се догодило, али није предузета никаква радња.
8. Жалилац такође наводи да су из њихове куће украдени многи веома вредни предмети који су припадали њему и жртвама, новац и накит, током или приближно у време описаног инцидента.
9. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. Између 9. децембра 2008. и 30. марта 2009. године, сви списи кривичних предмета које су поседовали Одељење правде и полиција УНМИК-а предати су ЕУЛЕКС-у.

III. ЖАЛБЕ

10. Жалилац се жали на наводни пропуст УНМИК-а да ваљано истражи убиство жртве „А“, жртве „Б“, жртве „В“ и жртве „Г“, као и нестанак и вероватно убиство жртве „Д“. Он се такође жали на страх, душевну бол и патњу које су му проузроковане овом ситуацијом. Такође се чини да се жалилац жали на претрпљену материјалну штету.
11. Комисија је мишљења да се може сматрати да се жалилац позива, тим редоследом, на повреду права на живот убијених или несталих жртава, загарантованог чланом 2 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП), повреду свог права у смислу

забране нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3 ЕКЉП, као и свог права на заштиту имовине, загарантованог чланом 1 Протокола бр. 1 ЕКЉП.

IV. ПРАВО

12. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмете, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
13. У члану 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 наводи се да се Комисија може бавити предметом само након што утврди да он није очигледно неоснован.
14. У својим коментарима, СПГС нема никаквих примедби на прихватљивост жалби.

Наводно кршење члана 2 ЕКЉП

15. Жалилац се жали, у суштини, на недостатак адекватне кривичне истраге у вези са нестанком и вероватним убиством жртве „Д“ и убиством осталих жртава.
16. Комисија је мишљења да жалбе везане за члан 2 ЕКЉП покрећу озбиљна чињенична и правна питања чије би разрешење требало да зависи од процене меритума. Према томе, Комисија закључује да ови делови жалби нису очигледно неосновани у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
17. Нису установљени други разлози на основу којих би ови делови жалби били проглашени неприхватљивим.

Наводно кршење члана 3 ЕКЉП

18. Жалилац се жали на душевну бол и патњу које су му проузроковане околностима везаним за нестанак и вероватно убиство жртве „Д“ и убиство осталих жртава.
19. У погледу убиства жртве „А“, жртве „Б“, жртве „В“ и жртве „Г“, Комисија се позива на судску праксу Европског суда за људска права (ЕСЉП) која се тиче питања да ли се чланови породице убијене особе могу сматрати жртвама поступања које је супротно члану 3 ЕКЉП, којим се забрањује нечовечно поступање. Иако Европски суд прихвата чињеницу да члан нестале особе може да тврди да је жртва таквог лошег поступања, нарочито у светлу тога да током дугог временског периода није успео да сазна шта се десило особи са којом је у сродству, то најчешће не проширује примену члана 3 ЕКЉП на рођаке убијене особе у случају тренутног наступања смрти (видети нпр. ЕСЉП, *Битијева и НН против Русије*, бр. 57953/00 и 37392/03, пресуда од 21. јуна 2007, § 152; ЕСЉП, *Удајева и Јусупова против Русије*, бр. 36542/05, пресуда од 21. децембра 2010, § 82).
20. Примењујући исти принцип, и не изражавајући ни најмању сумњу у то да је смрт жртва нанела дубоку патњу жалиоцу, Комисија не налази појаву повреде члана 3 ЕКЉП од стране УНМИК-а.
21. Следи да су делови жалби у предметима бр. 326/09, 327/09, 328/09 и 329/09 у вези са наводним кршењем члана 3 ЕКЉП очигледно неосновани у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

22. У погледу жртве „Д“, Комисија напомиње да не постоји ниједан проверљив доказ да је он убијен, што је био случај са осталим члановима породице. Жртва „Д“ и даље остаје нестало лице. Комисија је стога мишљења да се жалилац може позвати на повреду члана 3 ЕКЉП у погледу жртве „Д“ (видети објашњење при § 19 изнад).
23. Комисија даље сматра да овај део жалбе у предмету бр. 330/09 покреће озбиљна чињенична и правна питања, чије би разрешење требало да зависи од процене меритума. Према томе, Комисија закључује да он није очигледно неоснован у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
24. Нису установљени други разлози на основу којих би ови делови жалби били проглашени неприхватљивим.

Наводно кршење члана 1 Протокола бр. 1 ЕКЉП

25. У погледу материјалне штете коју је жалиочева породица наводно претрпела, Комисија је већ установила да су оштећење и уништење имовине тренутни чинови, који не доводе до континуираног кршења права (видети ХРАП, *Лајовић*, бр. 09/08, одлука од 16. јула 2008, § 7). Комисија напомиње да је до губитка имовине у овом предмету наводно дошло између 15. и 22. јуна 1999. године. Следи да овај део жалби лежи ван надлежности Комисије *ratione temporis*.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

- ПРОГЛАШАВА ЖАЛБЕ ПРИХВАТЉИВИМ У ПОГЛЕДУ ПРАВА НА ЖИВОТ (ЧЛАН 2 ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА);

- ПРОГЛАШАВА ПРИХВАТЉИВОМ ЖАЛБУ У ПОГЛЕДУ ЗАБРАНЕ НЕЧОВЕЧНОГ ИЛИ ПОНИЖАВАЈУЋЕГ ПОСТУПАЊА (ЧЛАН 3 ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА) У ВЕЗИ СА НЕСТАНКОМ ЖРТВЕ „Д“;

- ПРОГЛАШАВА НЕПРИХВАТЉИВИМ ОСТАТАК ЖАЛБИ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући